

ת"פ 17023/12/18 - מדינת ישראל נגד עידן בן עמי

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 17023-12-18 מדינת ישראל נ' בן עמי(עציר)

בפני
כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

עידן בן עמי

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו בכתב אישום מתוקן בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים) וכן בעבירה של החזקת סם שלא לשימוש עצמי בלבד, עבירה לפי סעיף 7(א)(ג) רישא לפקודת הסמים.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, במהלך התקופה שבין 25.11.18 ועד 3.12.18, בשלוש הזדמנויות שונות, מכר הנאשם לסוכן משטרתי סמוי, סם מסוכן מסוג חשיש וקנביס, במשקל כולל של 8.64 גרם בתמורה לסך כולל של 600 ש"ח. כמו כן יוחס לנאשם כי החזיק בדירתו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 329.44 גרם וכן 0.9 גרם קנביס וזאת שלא לשימוש האישי.

3. הנאשם ביקש לצרף תיק נוסף והוא הורשע בו על סמך הודאתו (להלן - התיק המצורף) בעבירה של החזקת סם לשימוש עצמי, בהתאם לסעיף 7(א)(ג) סיפא לפקודת הסמים. בהתאם לעובדות כתב האישום בתיק המצורף, ביום 1.12.17 החזיק הנאשם סם מסוג חשיש במשקל 0.53 גרם וזאת לשימוש האישי.

טיעוני הצדדים לעונש וראיותיהם

4. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת עבירות הסמים ופגיעתן הרעה בבריאות הציבור ושלומו. נטען כי מדובר בשלוש עבירות שונות של סחר בסם וכן החזקת כמות לא מבוטלת. לאור כך, הוצע מתחם ענישה הנע בין 18 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בצירוף עונשים נלווים. ביחס לעונש הראוי לנאשם, הפנתה המאשימה לעברו

עמוד 1

הפלילי וביקשה להשית עונש מאסר ברף העליון של המתחם. כן ביקשה המאשימה להפעיל עונש מאסר מותנה במצטבר לעונש המוטל בתיק זה. ביחס לבקשת החילוט, הסכים לה הנאשם והמאשימה לא עמדה לאור כך על הבקשה להכריז על הנאשם סוחר סמים.

5. אביו של הנאשם העיד לעונש וביקש להקל בעונשו של הנאשם. האב תיאר את דאגת המשפחה לנאשם וגורלו ואת תחושת האשמה שהם חשים בשל המצב אליו נקלע. האב ציין כי לאחר שיסיים הנאשם לשאת בעונשו, הוא יסייע לו להשתקם.

6. ב"כ הנאשם ציין כי מדובר במכירה לצרכן הקצה של כמות מזערית של סם המוגדר כסם קל. לאור כך, ביקש הסנגור לשכנע כי מתחם הענישה נמוך משמעותית מזה לו טענה המאשימה והציג פסיקה התומכת בטענתו. ביחס לעונש בתוך המתחם ציין הסנגור כי מדובר באדם צעיר יחסית, אשר הודה בהזדמנות הראשונה וקיבל אחריות למעשיו. לאור כך ביקש הסנגור להקל בעונשו, לרבות ביחס לקנס. עם זאת, הסכים הסנגור לחילוט הסך של ₪ 1,300 שנזכר בכתב האישום. ביחס למאסר המותנה צוין כי הוא הוטל בגין עבירה של החזקת סם לשימוש עצמי ואף העבירה המפעילה מאסר מותנה זה עניינה החזקת סם לשימוש עצמי ומכאן שראוי להורות על הפעלתו בחופף.

7. הנאשם הביע צער על מעשיו והבטיח כי ישנה את דרכיו.

קביעת מתחם הענישה

8. כידוע, מאז תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם. שני הצדדים ביקשו לקבוע מתחם אחד ודומה אפוא שסברו שמדובר באירוע אחד הכולל מספר עבירות. דעתי דומה וברי כי נכון לקבוע מתחם עונש אחד לעבירות כולן (בתיק העיקרי). ארבע העבירות מקורן באותה תכנית עבריינית; מדובר בשיטת פעולה זהה בה נקט הנאשם; העבירות בוצעו בסמיכות זמנים; ואף ביחס לאותו "קונה". כמו כן יש לראות את החזקת הסמים כחלק מאותו אירוע, שכן מדובר בעבירה אינהרנטית למקרי הסחר, היינו שמטרת החזקת הסמים הייתה לאפשר את ביצוע עבירות הסחר. מכאן שקיים קשר הדוק בין כל העבירות וראוי לקבוע מתחם עונש אחד, המביא בחשבון כמובן שמדובר במספר עבירות (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); (רע"פ 4760/14 קיסלמן ואח' נ' מדינת ישראל (7.5.15); (דנ"פ 2999/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (22.5.16)). ביחס לתיק המצורף ברי שמדובר באירוע נפרד. עם זאת, ברי שהעונש שיוטל יהיה כולל.

9. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** נגע הסמים מכלה כל חלקה טובה בחברה. על נזקיו הבריאותיים, החברתיים והכלכליים, אין צורך להכביר מילים (ע"פ 11220/03 פלוני נ' מדינת ישראל (6.7.05); ע"פ 4998/95 קרדוסו נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3), 769)). הצורך בסם, מוליד מספר נזקי משנה ובהם נזקים לגופו של המשתמש בסם, ובעקיפין גם לשלום הציבור, בשל כך שלרוב מכורי הסם מבצעים עבירות רכוש על מנת לממן. בנסיבות ענייננו,

שימש הנאשם חלק ממערך הפצת הסמים ומכאן שפגע פגיעה ממשית באינטרסים המוגנים כמפורט לעיל.

10. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירה:** מדובר בשלוש עבירות שונות של סחר בסם מסוכן שבוצעו אגב תכנון מוקדם והצטיידות בחומרים מתאימים, ולראיה כמות הסם המשמעותית ששימשה "מלאי" בביתו של הנאשם. אכן מדובר בסם מסוג חשיש וקנביס ואולם אין לראות בכך משום נסיבה לקולה, כנטען. אין גם לראות נסיבה מקלה בשינוי המדיניות ביחס למשתמשים בסם מסוג זה, שהרי "מדיניות חדשה זו לא נועדה לעודד הספקה או ייצור של סם, ואין בה לגורע מהתכלית החברתית של מלחמה נגד התופעות אלו. עולה כי מדיניות הענישה למשתמש העצמי בסם מסוג קנבוס פעם ראשונה לחוד, ומדיניות הענישה למפיץ, לסוחר ולמגדל, ולמסייע להם - לחוד" (ע"פ 5807/17 **משה דרחי נ' מדינת ישראל** (18.6.18)). ביחס לכמות נקבע כי "אף אם כמויות הסמים נושא העבירות "קטנות" - כטענת המבקש - אין בכך כדי להפחית מחומרתן של עבירות אלה ומהצורך למגר אותן באמצעות הטלת עונש בעל היבט הרתעתי" (רע"פ 7996/12 **יוסף נ' מדינת ישראל** (23.1.13)).

11. **מדיניות הענישה:** בתי המשפט הדגישו פעם אחר פעם כי יש לנהוג בעבירות הקשורות להפצת סמים ביד נוקשה, ולהטיל עונשים כבדים. ראו:

"ההלכה בעניין עבירות סמים קובעת כי נוכח חומרתן הרבה של אותן העבירות יש להתמודד מולן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה... כי יש לבכר את שיקולי ההרתעה על השיקולים האישיים בעבירות מסוג זה ... וכי יש חשיבות בענישה כלכלית בעבירות סמים שעיקרן הוא בצע כסף" (ע"פ 8988/16 **אשר בן סימון נ' מדינת ישראל** (8.3.17)).

וכן:

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעה אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. 'עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים" (ע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל** (24.07.11)).

12. הענישה הנוהגת ביחס לעבירות סחר בסמים משתנה ממקרה למקרה והיא תלויה בסוג הסם, בכמות שנמכרה, בהישנות המקרים ובנסיבותיו האישיות של הנאשם. בדיקת מדיניות הענישה ביחס לעבירת סחר בודדת, בכמות קטנה יחסית של חשיש (או קנביס) ובתמורה נמוכה בהתאם, מלמדת כי לרוב מוטלים עונשי מאסר קצרים ובמקרים מתאימים אף בעבודות שירות. אפנה למשל לרע"פ 5712/16 **יצחק אייזנבוכן נ' מדינת ישראל** (17.8.16), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהוטלו עליו 8 חודשי מאסר בגין 4 עסקאות סמים בכמויות קטנות יחסית. הנאשם היה צעיר, עברו נקי ושירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית; רע"פ 3627/13 **שדה נ' מדינת ישראל** (22.5.13), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם על חומרת עונשו - 7 חודשי מאסר בגין סחר בסמים מסוג קנבוס בשתי הזדמנויות במשקלים נמוכים; ע"פ 7319-08-12 **סבח נ' מדינת ישראל** (25.10.12) בו נדחה ערעור נאשם על חומרת עונשו -

18 חודשי מאסר, לאחר שהורשע בשני מקרי סחר בסם מסוכן מסוג חשיש במשקלים של 5.38 גרם ו- 2.93 גרם; ת"פ 26938-06-14 **דורני נ' מדינת ישראל** (21.9.14), בו הוטלו על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו בשני אישומים של סחר בסמים מסוג חשיש לסוכנת במשקלים של 14 ו- 29 גרם, בתמורה ל- 400 ו- 1,000 ₪ בהתאמה; ת"פ 26650-06-14 **מדינת ישראל נ' סלטאן** (21.9.14), בו נידון הנאשם ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה בגין סחר בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 9.7 גרם בתמורה ל- 400 ₪; ת"פ 26709-06-14 **מדינת ישראל נ' ישראלוב** (26.10.14), בו נידון נאשם ל-11 חודשי מאסר בפועל בגין סחר בסם מסוג קנבוס בשתי הזדמנויות שונות לסוכנת משטרתית באירועים חברתיים.

13. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של החזקת סם שלא לשימוש עצמי בנסיבות דומות לאלו שבפנינו, אפנה למקרים הבאים: ת"פ 38865-09-10 **מדינת ישראל נ' יחיאל** (31.1.12), בו נידון נאשם בשל החזקת סם מסוג חשיש שלא לצריכה עצמית, במשקל של 481 גרם (מחולק ל- 5 פלטות) ל- 4 חודשי עבודות שירות וקנס; ת"פ 51933-05-12 **מדינת ישראל נ' בוטבול** (27.3.14), בו נידון נאשם בשל החזקת סם מסוג קנביס במשקל כולל של 254.66 גרם נטו לחודשיים מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים; ת"פ 19158-06-11 **מדינת ישראל נ' ברנס** (17.9.11), בו נידון נאשם שהחזיק סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 2,357 גרם לחמישה חודשי מאסר בפועל; ת"פ 16576-06-14 **מדינת ישראל נ' אבו טראש** (19.10.14), בו נידון נאשם בעבירה של החזקת סם מסוג חשיש במשקל 599 ג' שלא לצריכה עצמית לחמישה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס; ת"פ 12111-12-12 **מדינת ישראל נ' אמיר נאסר** (02.09.13), בו נידון נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג חשיש, שלא לצריכתו העצמית, במשקל של כ- 254 גרם ובעבירה של שיבוש הליכי חקירה לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות (אגב הפעלת מאסר מותנה). אציין כי במקרה זה נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר ועד ל-18 חודשי מאסר.

14. לאור כך, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את נסיבותיו של מקרה זה (הכולל מספר עבירות) נע בין 10 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר. ביחס לתיק המצורף, הרי שלאור סוג הסם וכמותו, המתחם ההולם הוא קנס ועד מספר חודשי מאסר, שניתן לשאת בהם בעבודות שירות.

קביעת עונשו של הנאשם - שיקולים שאינם קשורים לנסיבות ביצוע העבירה

15. איש מהצדדים לא טען שיש לסטות במקרה זה ממתחם הענישה, לקולה או לחומרה, ואכן נתוני המקרה מצביעים על כך שיש לגזור את עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה ואין מקום לסטות ממנו.

16. לצורך גזירת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון לקולה את גילו הצעיר יחסית ואת הודאתו בכתב אישום מתוקן, אשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, כמו גם שביטאה חרטה וקבלת אחריות. הנאשם לא ביקש לקבל תסקיר ולא הובאו כל נתונים שיש בהם ללמד על סיכויי שיקום כלשהם, אף שלא לצורך חריגה מהמתחם. ואולם, הבאתי בחשבון את דברי אביו, אשר ביטא רצון לסייע בשיקומו לאחר סיום עונשו. מנגד, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי הכולל עבירות רכוש וסמים בגין ריצה מאסרים בפועל.

17. נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בן 4 חודשים. הסנגור ביקש שאורה על הפעלתו בחופף ונימק בקשתו בכך שהמאסר המותנה הוטל בגין עבירה של החזקת סם לשימוש עצמי ומדובר בעונש מחמיר, כמו גם שהעבירה המפעילה את המאסר המותנה היא עבירה קלה שנעברה לקראת סופה של תקופת התנאי. מנגד ביקשה המאשימה להפעילו במצטבר, ללא שנימקה עמדתה. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ראיתי להפעיל את המאסר המותנה באופן חופף ברובו. אכן, הכלל בהתאם לסעיף 58 לחוק העונשין הוא הפעלה במצטבר של המאסר המותנה לעונש המוטל. ואולם, במקרה זה קיימים נימוקים כבדי משקל התומכים בחפיפה, גם אם לא מלאה. אכן, העבירה בגינה הוטל המאסר המותנה היא החזקת סם לשימוש עצמי ויש בסיס לטיעון כי מדובר בעונש לא קל לעבירה זו. ואולם, כמות הסם במקרה זה הייתה גבוהה ולראיה שהנאשם אף הסכים לעונש מאסר בפועל, לצד המאסר המותנה, חרף סיווג העבירה בהתאם להסדר הטיעון. בכל מקרה, הנאשם לא ערער על גזר הדין ואין מקום לאפשר תקיפתו כיום כתקיפה עקיפה. מנגד, יש להביא בחשבון כי העבירה המפעילה מאסר מותנה זה היא עבירה של החזקת סם לשימוש עצמי, כאשר הסם הוא חשיש במשקל של חצי גרם. הפעלת מאסר מותנה בן ארבעה חודשים בגין עבירה שמתחם הענישה בגינה מתחיל בקנס (היינו אף לא מאסר מותנה), אפשר ותהא בלתי מידתית, במיוחד על רקע מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו (ראו: רע"פ 5798/00 **ריזי נ' מדינת ישראל** (12.2.01); (ע"פ 48/10 **הייתם חליל נ' מדינת ישראל** (7.6.10)) כן הבאתי בחשבון כי העבירה המפעילה נעברה סמוך מאוד לסיום תחולת התנאי וכי בשים לב לעונש הכולל המוטל על הנאשם, לא ניתן לשאת עונש זה בעבודות שירות. לאור כך, ראיתי לחפוף עונש זה ברובו.

18. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 11 חודשי מאסר בפועל ויום.

ב. אני מפעיל עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים מת"פ 38801-04-13 (בית משפט שלום נצרת) מיום 29.12.14 וזאת באופן שחודש ממנו יצטבר לעונש המאסר אותו הטלתי ושלושה חודשים יחפפו לו.

סה"כ יישא הנאשם 12 חודשי מאסר ויום, החל מיום מעצרו -3.12.18.

ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה על פקודת הסמים שהיא **פשע**.

ד. בהסכמת הצדדים אני מורה על חילוט הסך של ₪ 1,300 הנזכר בכתב האישום.

ה. קנס בסך 6000 ₪. הקנס ישולם ב-6 תשלומים שווים ורצופים מיום 1.9.19 ובכל 1 לחודש שלאחריו. בחישוב הקנס הבאתי בחשבון את חילוט הרכוש כפי שפורט לעיל.

ו. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 8 חודשים וזאת במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם. (להיבטים עונשיים מול מניעתיים של פסילת רישיון בעבירות סמים ראה ע"פ 4201/13 **עבד אל רחמן שרכס ואח' נ' מדינת ישראל** (29.5.14)).

מובהר לנאשם כי מניין הפסילה (להבדיל מתחילתה) יחל רק עם הפקדת רישיון נהיגה, או תצהיר כנדרש והכל בכפוף להוראות סעיף 42 לפקודת התעבורה.

בחלוף תקופת הערעור, ניתן להשמיד את המוצגים - סמים.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, ו' אדר א' תשע"ט, 11 פברואר 2019, במעמד הצדדים.